

A „fináncváltó” kapcsán

A „fináncváltó” kapcsán

Kedves Kolléga! Tedd a szívedre a kezed, s válaszolj őszintén a következő kérdésekre.

1. Találkoztál-e a sokéves szakmai gyakorlatodban fináncváltóval?
2. Elő tudnád-e szedni a régmúlt tanulmányaidból (ha egyáltalán tanultál róla), hogyan is kell könyvelni a fináncváltót?

Ezek a kérdések azért jutottak eszembe, mert lelkes, fiatal kolléganőnk most vizsgázott számvitelből a mérlegképes jogosítvány megszerzéséért. A feladatsor egyáltalán volt könnyűnek mondható, de azért a fináncváltó kapcsán kicsit elgondolkodtam.

Mitől is lesz jó könyvelő egy könyvelő? Attól, hogy fejből le tudja könyvelni a fináncváltót?

Vagy pedig attól, hogy van tudása és képessége ahhoz, hogy egy adott céget egységben lásson?

A mai technikai háttér, a szakmai tudásbázisok, szakkönyvek garmada, kötelező és fakultatív előadások sora és a speciális fórumok számtalan lehetőséget biztosítanak arra, hogy valaki megkeresse egy-egy könyvelési tétel pontos leírását.

Eddig könyvelői és könyvvizsgálói tapasztalaton mondatja velem, hogy a könyvelőnek – főleg a szakma mindennapi túléléséhez – egyre inkább más jellegű tudásra is szüksége van. Csak néhány ismeret:

- Megértse s a megbízói felé közvetíteni tudja, hogy mitől beszámoló egy beszámoló.
- Képes legyen a számvitelben és az adóban, mint két külön síkban gondolkodni, de tökéletesen legyen tisztában a kapcsolódási pontokkal.
- Megfelelő adózási ismeretekkel rendelkezzen, igazodjon el abban a számtalan adónemben, s azok szabályaiban, amelyek vonatkoznak az ügyfél körére.
- Tudjon segítséget nyújtani az ügyfél (főleg a KKV szektorban) adminisztratív jellegű feladatainak a megoldásában.
- Képes legyen az ügyfeleire vonatkozó technológiai ismeretnek az elsajátítására, hiszen csak akkor képes helyesen könyvelni a gazdasági eseményeket, ha kiválóan ismeri az egész termelési folyamatot.
- Rendelkezik megfelelő számítástechnikai háttérismerettel, mert ezt a különböző vállalatirányítási rendszerek, az adatimportok, adatexportok mellett elengedhetetlen. A könyvelőnek ki kell nőnie az adatrögzítő státuszából, ennél jóval magasabb elvárást támasztanak számára az ügyfelek, a hatóságok, a piac.

Lehetne sorolni tovább a könyvelővel szembeni elvárásokat, de most fejezzük be a sort

Gyakorta találkozom könyvelőkkel, s gyakran elcsodálkozom a feltett kérdéseken. Nehogy a fináncváltót nem tudják, de még sokszor az is gondot jelent, hogy mi a különbség az eszköz és forrás számla között. Ilyenkor rendre felmerül bennem a kérdés: ők vajon hogyan szereztek meg akkor a mérlegképeket? Lehet, hogy „csak” szerencsénk volt, mert a vizsgán nem jött velük szemben egy fináncváltó?

De lehet, hogy annak ellenére, hogy nem komoly szakmai hiányosságai vannak, az ügyfeleknek az „igényeit” ki tudják elégíteni, s az ügyfél őket tartja jó könyvelőnek ...

De akkor mitől lesz egy könyvelő jó könyvelő?

E gondolatokat nem azért írom le, mert a színvonaltalanság bármi nemű megnyilvánulása elfogadható lenne számomra. Azt szeretném, ha a szakmában minél előbb kialakulna egy – az egész szakma által elfogadott, s az ügyfelek által pedig megismert

– normarendszer, amelynek minden könyvelő megfelel.

S ha már a pénzügyi vezetővel felcsigáztam a kedves olvasót, álljon itt a bevezetőben feltett kérdésre a válasz is:

A **fináncváltó** pénzkövetelést megtestesítő értékpapírt, amely mögött nem áruügylet áll. Lényegében egy egyszerű pénzkölcsön dokumentálására, a tartozás elismerésére állítják ki. A váltóban egy kölcsönnek a visszafizetésére vállal kötelezettséget a kiállító.

Első lépésben a fináncváltó kibocsátását kell lekönyvelned a kölcsön összegében (váltótartozás keletkezik):

T: 384 Elszámolási betétszámla

K: 457 Váltótartozás

Következő lépésben a kapott összeg és a váltó névértékének különbözetét kell elszámolni kamatráfordításként:

T: 872 Fizetendő kamatok

K: 457 Váltótartozások

A váltótartozás számlán így már a kamattal emelt összeg fog szerepelni.

December 31-én a nem a tárgyévet terhelő kamatot el kell határolni:

T: 392 Költségek, ráfordítások aktív időbeli elhatárolása

K: 872 Fizetendő kamatok

Január 1-jén fel kell oldani az elhatárolást:

T: 872 Fizetendő kamatok

K: 392 Költségek, ráfordítások aktív időbeli elhatárolása

Végül a kölcsön lejáratakor a pénzügyi teljesítést kell elszámolni a kamattal növelt összegben:

T: 457 Váltótartozások

K: 384 Elszámolási betétszámla